

Een explosief

Oktober '46 visten wij met de TX 37 40 mijl ten westen van Terschelling. Tijdens het binnenhalen van het net ontplofte er een mijn of bom recht onder de kotter. De kotter werd als het ware omhoog gedrukt, er was een complete chaos aan boord. Er waren gelukkig geen persoonlijke ongelukken. Voor in het schip, in het nettenmagazijn, was er een kraan uit de huid van het schip gesprongen en daar spoot het water naar binnen. De hoofdmotor in de machinekamer was door de explosie van de fundatie afgescheurd en lag schuin tegen een olietank aan. Alle leidingen waren de tanker afgebroken. Water en olie stroomden zo de machinekamer in. In het achteronder was het fornuis van zijn plek en lag half in het achteronder. Alle lantarens waren uit de mast.

Het was gelukkig op de dag. Er waren drie collega's bij ons in de buurt aan het vissen, die dachten door de explosie dat zij vastliepen in een wrak en gingen hun netten inhalen. Om hun aandacht te trekken hebben we met schootvellen aan het zwaaien geweest wat opgemerkt werd door de TX14, TX 49 en TX 51.

De TX 49 heeft ons op sleeptouw genomen en TX 14 en TX 51 zijn ter assistentie in de buurt gebleven. Onderwijl waren wij met z'n allen aan het pompen en aan het proberen met emmers het vooronder (nettenmagazijn) leeg te scheppen en het lek boven te krijgen. Na vijf uur pompen en scheppen lukte het ons niet, we werden moe. Toen zijn er drie man van de TX 51 en twee man van de TX 14 overgesprongen. Lang niet eenvoudig, want er stond een flinke deining. Toen begonnen we te winnen en kregen we het gat boven en heeft Cor Vonk, wat een hele prestatie was, het gat weten te dichten. Want je moet weten dat er enorm veel druk op stond. Zo zijn we veilig binnengekomen in de haven van Oudeschild. Vandaar zijn we met een sleepboot naar Amsterdam gesleept. Daar is een nieuwe motor geplaatst van hetzelfde merk: een Appingedam Brons motor: drie losse cilinders 150 pk en langzaam lopende 290 toeren per minuut. Net voor de kerst van 1946 konden we vanwege de ijsgang nog maar net binnenkomen in de haven van Oudeschild. We raakten niet eerder weer naar zee dan eind maart, vanwege de zeer, zeer strenge winter van 1946-1947.

*Cees Drijver,
Oosterend*